

Ændringsforslag nr. 776
forkastedes med 141 stemmer mod 11.

Ændringsforslagene nr. 777-780
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 781
forkastedes med 90 stemmer mod 62.

Ændringsforslagene nr. 782-785
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 786
vedtoges enstemmigt med 141 stemmer;
11 medlemmer tilkendegav, at de hverken
stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 787-805
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 806
forkastedes med 141 stemmer mod 11.

Ændringsforslagene nr. 807-852
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 853
vedtoges enstemmigt med 140 stemmer;
11 medlemmer tilkendegav, at de hverken
stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 854
forkastedes med 90 stemmer mod 59; 3
medlemmer tilkendegav, at de hverken
stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 855-875
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 876
forkastedes med 90 stemmer mod 62.

Ændringsforslag nr. 877
vedtoges enstemmigt med 141 stemmer;
11 medlemmer tilkendegav, at de hverken
stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 878
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter at forhandlingen om og afstemningen over ændringsforslagene er tilendebragt, skal jeg afbryde forhandlingen om finanslovsforslaget, idet dette som helhed vil komme til forhandling i et møde i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om aftalememorandum vedrørende tilførslerne af bacon til markedet i Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

(Første behandling af forslaget (nr. XII) findes i tidenden sp. 3929).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sættes til forhandling.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Under første behandling stillede det ærede medlem hr. Bækgaard et spørgsmål til statsministeren, der på mine vegne deltog i forslagens behandling i det høje ting. Spørgsmålet vedrørte den 3 måneders frist, der er fastsat for fastlæggelsen af minimumstotalkvantum og reservekvantum for den 12 måneders periode, kvantummet skal gælde for. Det ærede medlem mente, at denne frist var for kort.

Jeg kan sige, at fristen er udtryk for et kompromis mellem to forskellige synspunkter. Det ene synspunkt er, at man bør gøre fristen så kort som muligt, for at bedømmelsen af forbrugermulighederne kan blive så sikker som muligt. Det andet synspunkt er, at man bør gøre fristen længere, for at man derigennem kan give leverandørerne og leverandørlandene en bedre tilpasningsmulighed. Det er som sagt et kompromis mellem disse to synspunkter, man er blevet enig om, og jeg må måske tilføje, at her i landet har vi accepteret denne frists længde i enighed med landbrugets organisationer, som åbenbart også mente, at det var den fornuftigste kompromisløsning, vi kunne nå frem til.

Hermed sluttede forhandlingen.